

hetta fer ekki at bera til á tann hátt, sum menn í seinastuni hava roynt at praktisera hesa hugsan, og er tað tessvegna neyðturviligt at umskipa grindareglurverðina soleiðis, at javnbýtishugsjónin kemur at liggja innanfyri lógarinnar mark og kann forst út í flivið á praktiskan hátt.

Tann broytta skipanin má soleiðis smíðast, at hon:

1) tryggjar fyrri, at tann í lógin heimilaða skaðendurrindanin veruliga verður góldin,

2) at líkindi og hugurin at fáa grind dripna skerjast minst moguligt men heldur fremjast við reglum, ið eggja monnum uttan mun til, hvat grindadomi teir hoyra til, at reka grindina til atkomuligast og bestu grindaváanna.

Sum ávíst tryggjar ekki núverandi skipan, at tann dripna grindin sjálf rindar skaðan. Vit skjóta tessvegna til ta broyting, at grindadomisins íbúgvarum verður áliknað skaðagjaldið ímóti, at øll grindin verður býtt líka teirra millum aftaná, at flunningarhvalur, drápspartar, vaktarhvalur, mathvalur, skiftingarhvalur, hátsformannshvalir og moguligt annað endurgjald fyrri grindaarbeiði er frábýtt.

Henda skipan verður, um ikki særligar reglur verða settar fyrri grindarakstri og part til fólk, ið koma í grindina úr øðrum grindadomum, at elva til stríð og klandur grindamanna millum um grindina. Skotið verður tí uppá at taka til umhugsunnar særligar reglur fyrri, hvar ið grindir undir teim ymsu umstöðum, plássum, sjóvarfalli o. s. fr. skulu rekast.

Uttangrindadomisfólk, ið koma í grindina, eiga at fáa partar, drápsmenninir í minsta lagi 3 partar og tey, ið koma á grindaplássið og hava meldað seg persónliga hjá sýslumanninum, áðrenn seðlarnir koma út, ein part hvørt.

Grindabátsformaðurin eigur sum formansløn og sum gjald fyrri at krevja skaðpeningin at fáa grind sum endurgjald.

Bátsformenninir standa til svars fyrri grindaskaðpeningin, og kunnu teir pantast fyrri hann, í fall hann ikki verður góldin innan ásetta tíð.

Eitt aftursvar.

Í »Foroyatíðindi« nr. 47 hevur ein »arbeiðari« skrivað grein um »ein undarligan kærleik«, har hann roynir at málá P. M. Dam upp sum tann, ið einans roynir at lyfta seg sjálvan til skýggja, meðan hann samstundis roynir at trýsta hin sjúka og fátæka mannin longri niður í grúsið. Hesin »arbeiðari« nevnrir so eitt domi um ein sjúkan mann, ið heitti á hjálparkassan um studning til at liva av, og at P. M. Dam skal hava ávíst honum til at keypa úr A. T. og noktað honum at keypa úr einum øðrum handli, ið maðurin heldur vildi sleppa at keypa úr.

Til hetta skal eg loyva mær at siga, at maðurin ella rættari kona hansara — hann lá sjúkur — bað um at fáa av hjálparkassanum. Tað varð játtað henni 10 kr., og hon fekk ein útflyggjannarseðil til at keypa fyrri úr A. T. Hon keypti ikki fyrri hann úr A. T., men fór til Eli Mortensen at keypa fyrri hann. Um eina viku fekk hon aftur ein útflyggjannarseðil uppá 10 kr., fyrri hann keypti hon hjá N. J. Mortensen, a.s. Dagin eftir kom hon aftur at biðja um ein seðil, men tá varð sagt henni nei, tí 10 kr. um dagin helt nevndin, ið hevði við málið at gera, vera ov groft, og samdist um at játta henni 12 kr. um vikuna. Hetta helt nevndin vera nóg mikið, tí tey høvdu tveir vaksnar synir, ið høvdu arbeiði hvønn dag og kundu veita hjálp til húsarhaldið.

Konuni tókti 12 kr. um vikuna vera ov lítið og søkti skrivliga um at fáa 15 kr. um vikuna. Nevndin var so heinason, at hon gekk við til eftir kringumstöðum um at játta henni 15 kr. um vikuna í fòðvaru og tilskilaði, at hon kundi fáa varuna til keyps úr A. T.

Nú býrjaði stríðið. Konan vildi ikki hava, at tað skuldi vera tilskilað, at tað skuldi vera fòðvara, ið hon skuldi keypa, og heldur ikki, at varan skuldi verða keypt úr A. T. Hon var fyrst á kommunukontórinum og knarraði um hetta, síðan leyp hon á ein hjálparkassanevndarlim, ið hon mælti á gøtuni, og helt fyrri, at nevndin hevði bara at eftirlíka henni og gera sum hon segði. Men nú fekk hon greitt svar, at tað skuldi verða við tað, sum nevndin hevði avgjørt.

Tað, at víst varð henni at keypa varuna úr A. T., kom mest av teirri grund, at kommunan skyldaði einki har.

Áður hevði konan ikki viljað keypt frá N. J. Mortensen, a.s., tá ið hon hevði fingið av hjálparkassanum, men var farin í ymsar aðrar handlar at keypa, og hevði tá eisini verið stríð ímillum nevndina og hana um tað sama, men tá eftirlíkaði

nevndin henni.

Tað er at siga, at P. M. Dam er ikki limur í hjálparkassanevndini, og hevur hann onga skuld í tí, sum nevndin hevur avgjørt. Hann hevur verið staddur í lótinginum alla tíðina, meðan stríðið hevur verið um studningin til hesa konu, so tað er ein ljótur alburður at geva P. M. Dam ábreiðslu og leggja hann undir tað, ið hann ongan lut eigir í.

Nevndin hevur altíð verið konuni ímøtikomandi, tí at hon altíð hevur verið ómeðgjørlig.

Ein hjálparkassanevndartímur.

Daugaard-Jensen deyður.

Sunnudagin doyði Daugaard-Jensen, direkturur fyrri stýri Grønlands, 67 ára gamalur.

Daugaard-Jensen hevur verið direkturur fyrri Grønlands stýrinum síðan 1912, og sigast kann um hann, at hann hevur verið dugnaligur í starvi sínum — sæð við eygum teirra, sum ynska Grønland at vera eitt stongt land — og monopolinum hevur hann dugnað væl. Óivað hevur hann trúð fullt og fast uppá tey »idealir«, ið hann hevur verið so harður verjari av. Men vír Føroyingar funnu hann altíð »í hinum partinum«, í mótpartinum, tá vit strongdu á fyrri at rúmka um arbeiðskorini hjá hinum føroyska fiskimanninum í Grønlandi. Vit megi ássanna, at hann hevur verið ein hin harðasti mólstøðumaður okkara. Men um tann maður, sum kemur aftur í hansara stað, verður okkum hollari, ja, tað er ikki gott at vita — men vit megi vóna tað.

Føroya Ferðamannafelag

hevur aðalfund týsdagin 20. desember kl. 8½ í býráðsalinum í Havn.

Stjórnin.

Tíðindi.

Gudstænasta.

2. sunnudag í advent hevur J. Dahl, próstur, gudstænastu í Kalbaks kirkju.

Sama sunnudag hevur Møller, prestur, gudstænastu í Havnar kirkju. (Talvan gongur til frama fyrri kirkjuna).

K. F. U. M.

Søndag Aften »hjemligt Samvær« fra Kl. 8 til 10. Oplæsning — Andagt.

„Fjalla-Eivindur.“

Sjónleikurin, ið nýliga varð leikaður í Havnini, og sum varð so væl fagnaður av áskoðarunum, verður aftur leikaður í annaðkvöld kl. 6 í Sjónleikarhúsinum. Peningurin, ið inn kemur, verður latin til sjúklingarnar á Sanatoríum og Landssjúkrahúsinum at gera teimum jólini eitt sindur hugnaligari.

Útflytan av saltfiski.

Norska farmaskipið »Randi« hevur í hesi vikuni innskipað 30.000 ballur av føroyskum saltfiski til Grikkalands, og ítalska skipið »Morea« innskipar 48.000 ballur ymsastaðni í Føroyum. Hesin fiskur skal til Italia.

Í Havnar Bio

verður í hesum døgum sýndur ein frálíka góður franskur filmur, »Stumpen«. Tað kann leggjast aftrat, at musikkurin í hesum stykki eisini er sera góður.

Revaframsýning í Havn.

Iggjar var fyrsta revaframsýningin hildin í Føroyum. Hon var hildin í húsi Grótvirkisins í Havn.

Allir føroyskir revaeigarar eru nú limir av Revaalifelagnum, og so vítt okkum kunnugt vóru revar úr øllum revagørdunum framsýndur. Dómari var O. A. Aurdal, Norðmaður. Framsýningin vísti, at menn hava verið sera hepnir við keypi av alidjörum. Men dómariin helt, at einstøk djór bóru til sjóndar,

Kunngerðing.

At rokaskapurin fyrri Tórshavnar havn fyrri árið 1937 er til skjals á Býráðsskrivstovuni frá 3. til 17. desember 1938 frá kl. 12—14, verður her gjort kunnigt.

Tórshavnar býráð,
30. november 1938.

at røktingin ikki var reiðiliga so góð, sum ynskjandi kundi verið, hvat sjálvandi skyldaist ókenksapi.

Djórini vóruð premierað eftir galdandi reglum fyrri Noreg og Ísland. Av o. u. 130 silvurrevum vóruð gott 90 % premierað. Umframt premiurnar vóru givin 4 silvursteyr fyrri teir bestu silvurrevurnar. Steypur Tórshavnar býráðs: Arbjørn Olsen, Hvalvík, fyrri hin besta gamla hannin. St. stoðin við Áir gav: P. f. Silvur, Tórshavn, fyrri hina bestu gomlu tókina. Steypur Skipafelagsins: Johannes Olsen, Hvalvík, fyrri besta djórið á framsýningini (hannur, hvølpur). Frú M. W. Lützens steypur: Morten Mortensen, á Argjum, fyrri besta tókarkvøpin. Hesir 4 revarnir vóru mettir í virði til 1500 kr. hvør.

Síðani vóruð teir 13 blárevurnar kannaðir, og fingi teir allir premiu. Føroya Búnaðarfelag hevði givið ein silvursteyr til tann besta blárevin. Hann varð vunnin av Jens Reinert, Tórshavn, fyrri ein hann (hvølp).

Frelsen Hær.

Søndag Kl. 11 Helliggørelsesmøde. Kl. 2 Søndagsskole. Kl. 5 Møde paa Vagtel. Kl. 6 Børnemøde. Kl. 8 Frelsesmøde. Mandag og Tirsdag Kl. 8 Felttogs-møder.

Julebøsserne. — I disse dage bliver Julebøsserne sat i Forretningerne. Det bør erindres, at det er »de Gamles og Børns« Jul det gælder.

Sofus Gjoversaa

hevur í morgin kl. 4 s. p. fyrirlæstur í Avhaldshúsinum um ferðir sínar í útheiminum.

Grái-táttur.

Annar táttur.

Hanus bóndi á Biskupsstöð, víða gítin í verbum, situr og roykir blákardús á sínum borgum sterkum.

Talar hann á fæðir sín:
»Hygg í gluggan víða;
sært tú nakrar frægar kempur higar at borgum ríða?»

Til tað svarar fæðir hans, hann lítur yvir egg:
»Tussi kemur av Norðtoftum, grógvin í gamalt skegg.

Tussi kemur av Norðtoftum, ógvusligur at líta;
kotið røkkur til jarðar niður, hann treður á skeggið hvíta.»

Mælrir reysti Hanus bóndi:

»Slíkt er nýtur gestur!
Sært tú onga røðarskútu sigla for Galvin »eystur?»

»Eg siggi segl og drekastavn, tað glesir í rakkarhúna; vera man reysti Andrass bóndi úr Uppistovu í Kunoy.»

Tá kom frøði á Hanus bónda, hann rópar av allari makt:
»Sært tú Andrass Seyðaberg!
Tað vildi hann Dávur sagt.»

»Tríggjar stígi eg Oyrabóndur so stásiliga ríða;
sóln glesir á gyltan hjálm og á teirra brynju síða.

Fystur ríður Jósbias, hans gangari er ein kviga;
síðani sjálvur Justinus á tarvkálvinum fríði.»

Braka tók í hallardurum, tað skorast av breiðum herðum; klingar hvølt av bryndum stáli, inn trein Jákup í Gerðum.

Borgin skelvir á øðrum sinni, tær hornasúlur ríva;
inn trin annar av gerðabóndum, Andrass skulu vit nevna.

Upp steig reysti Hanus bóndi, hann bað teir sælar sita:
»Hann er eingin av kongsins monnum,
ið tykkum torir flyta.»

Tá komu inn tveir smærri menn, Palle og Hans í Vági;
holdið mjúkt sum moyrnarkinn og blítt er eygnabráið.

Til tað svarar Hanus bóndi, tað fellur so væl í lag:
»Tit eru góðir til ifyllu — onkur skal vera til tað.

Tá kom har ein gamal maður; skegg har hann á kinna;
»Eg siggi eina so stóra skútu sigla for Varpíð inn.»

Sært tú eina so stóra skútu inn um varpið líða;
vera man Liggjas og kappar hans í dag við mær at stríða.

Talar hann á sendiboð bæði við gleði og gleim:
Ríð tú tær til strandar oman og bjóða teim øllum heim.»

(Framhald.)